

۲۰۱۸/۰۹/۱۱

پوهندوی آصف بهاند

د بېکسیار د ډک زړه څپي او

«لکه خوب هغه وختونه»

(د عبدالملک بېکسیار د ژوند او شاعرۍ لنډ جاج)

دویمه برخه

د بېکسیار پر کلام او افکارو باندې تر دې کړنو وړاندې نورو د نظر خاوند فرهنگیانو هم خپل نظرونه لیکلي دي، زما له نظره د لاندې بناغلو او آغلو لیکنې تیرې شوي دي:

– نورالبشر نوید،

«د بېکسیار سوچونه او کړلیچونه»، د سوچونه او کړلیچونه شعري ټولگه مقدمه، الف مخ

– سید صابر شاه صابر،

«د ډنمارک پښتون شهزاده»، د سنځل گل په شپو کې شعري ټولگه، د پښتې دویم مخ

– اسماعیل یون

«بېکسیار د بې هویتۍ په دریاب کې، د هویت ډیوه»، د سنځل گل په شپو کې شعري ټولگه، د مقدمې لومړی مخ،

د پاڼو شمیره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

- صفيه صديقي

(«د سنځل گل په شپو کې، يو بنکلی نوم - څو بنکلي شعرونه»، د سنځل گل په شپو کې شعري ټولگه، د مقدمې اتم مخ)

- ممتاز ارمان،

(د بيکسيار لنډه پيژندنه، د سنځل گل په شپو کې، څلورمه پښتني)

- اجمل اند،

(«باد د شينشوبو بوتی لري، لري»، (هيله مجله، پرلپسي اتلسمه گڼه، دريم کال، ۴۶۲ مخ)
د سويډن په مالمو ښار کې د بيکسيار او نجيبه سارا بياپاني د لمانځغوندي په ترڅ کې، اجمل اند د بيکسيار پر شاعرۍ مفصلي خبرې وکړې.

- انجنير گلماشاه ودير صافي،

د سويډن په مالمو ښار کې د بيکسيار او نجيبه سارا بياپاني د لمانځغوندي په ترڅ کې ښاغلي ودير صافي د بيکسيار مفصل ژوند ليک وړاندې کړ.

او ...

دلته به په لنډ ، لنډ ډول د ځينو پاسنيو يادو ليکوالو د نظرونو ځيني لنډې برخې، د بيکسيار د شخصيت او تخليق د لا پيژندنې له پاره را واخلم:

ښاغلی نورالبشر نوید د بيکسيار په باب داسې وايي:»

يوه سندرې د خپلو گلډرو!

يو طوطي د مستو گلبنو!

يوسور گل د سور سپرلي!

يو خرپ د ابدالي د توري!

يو ول د ميرويس د پتکي!

يو حرمت د ملالی د تپي!

يو سلگي د ميوند د سنگر!

يو چنار د چونغر د سر!

يو غورځنگ د آمو د چپي!

يو بچی د خوشال د کوڅي!

يو ملنگ د رحمان د دوهي!

يو قاتل د جانان د ارمان!

يو مقتول يو بي وسه انسان!

يو شاعر د افغانستان د خاوري! ... عبدالملک بيکسيار!

هغه چې د خپلو سوچونو په درياب کې لاهو شو، نو د وختونو کرليچونو راونيو. د افغانستان وزير مات شهيد د بابا باگرام ته راغی، دلته ورته د مهاجر خطاب ورکړ شو، گني د ده نوم عبدالملک بيکسيار...
پښتون شاعر عبدالملک بيکسيار د خپل وطن د پسرلي پر گلاب، په پېښور کې خاوري واولي...»

(بيکسيار عبدالمالک، سوچونه او کړليچونه، شعري ټولگه، خپرندوی: کابل پوهنتون، ۱۹۹۷ م کال، د مقدمې الف - ب مخونه)

دغه راز بناغلی سید صابر شاه صابر، له خپل فرهنگ او ژبې سره د بيکسيار د ژورې فرهنگي مينې په باب داسې ليکلي دي:

«په غير ديار کي چي قدرمن بيکسيار د پښتو ژبې د ترقۍ، ودې او پښتون ثقافت، ادب د راتلولو او ځنه خونکۍ کولو لپاره څومره کړاوونه او کوششونه کالي او پالي؛ په عام عادي او روايتي ټکو کي د هغې مننه او ستاينه، هډو کېدای نه شي. دې ساده ليووني افغان په ډنمارک غوندي وطن کي چي پښتو او پښتون په کي په اوږو کي د مالگي نه هم کم دی، د دغه قام او ژبې جنده په دې «هيله» او «تلوسه» پورته کړي ده چي که کېدای شي دا تيت پرک، ورک - ورک، ټوټې - ټوټې ولس او بي څوکه بکره او د شارو غارو ژبه راتوله، شته، مړه او د نړۍ په قومونو او ژبو ور وپېژندلي شي. دا يوه داسې ليوونۍ درنه د قدر وړ او عظيمه جذبه ده چي زه يې احترام کوم او ورته د زړه او احساس سترگي ټيټوم...»

(بيکسيار عبدالمالک، د سنځل گل په شپو کي، شعري ټولگه، ۱۹۹۹ م کال، د پښتني دويم مخ)

په دوی پسي بناغلي اسماعيل يون «د سنځل گل په شپو کي» د شعري ټولگي له پاره يوه اوږده مقدمه ليکلي ده او د بيکسيار د ژوند پر ځينو اړخونو يې رڼا اچولې ده. د يادې مقدمې په يوه برخه کي راغلي دي:

«... شپيتم کلونه د هېواد په دننه کي د شعار او شعر بڼه گرم پړاو و. همدغه لسيزه د بيکسيار د شاعرۍ د ټوکېدو کلونه دي، خو ده په دې کلونو کي هيڅکله هم خپله سپيڅلي شاعري د سياسي شعار گردونو او بادونو ته پرې نه بنوده. له همدې کبله خو دی په دې کلونو کي د هېواد په دننه کي د يوه شهرت گټلي شاعر په توگه مطرح نه شو؛ يوازي هغه شاعران او ليکوالان چي له ده سره يې فرهنگي اړيکي درلودل، د ده د شاعرۍ پر ارزښت پوهېدل. همدا ياده لسيزه لا پای ته رسيدلي نه وه چي شاعر بيکسيار له خپلو شعرونو سره د خپل ټاټوبي په پرېښودلو محکوم شو؛ پېښور ته راغی، يو کال نيم يې لا تېر کړی نه و چي دلته يې هم د «شعاريات» بازار وليد او د ذهني ستريا احساس يې وکړ. پېښور کي د ده د ازاد هنر وزرونه ونه غوړيدل، ځکه چي دلته هم د کابل په شان د ازاد ذوق او اند د شعر د شاهين په پرواز بنديز لگېدلی و. بيا له دې ځايه لري «د رڼاگانو هېواد» (ډنمارک) ته لار او داسې اټکلېده چي نور به نه خپل سوی لوی هېواد ور په ياد وي او نه به هم د خپلي جونگري ټيلي څراغ. د وخت په تېرېدو سره دا اټکل بيخي اوښتې بڼه غوره کړه: هغه د رڼاگانو د ښار د سندرو په گلبن کي د خپل ټاټوبي «د سنځل گل شپې» هېرې نه کړي...»

... همدغه فرهنگي مينه او ولوله يې په زړه کي وه چي پخوا يې درلودله، خو نور يې دا اور په زړه کي نه شو ساتلی، د يوې فرهنگي مجلې (هيله) د خپرولو په تکل کي شو او دا يې هم وويل چي: گوره هيڅ ځوان ليکوال درنه پېښور او خفه لار نه شي او د هيڅ چا ليکنې ته د سانسور زندي وانه چوي... تاسي د مجلې د لگښت په اړه هيڅ تشويش مه کوئ، زه شپه ورځ کار کوم، خو د مجلې لگښت برابرېوم...»

(بيکسيار عبدالمالک، د سنځل گل په شپو کي، شعري ټولگه، ۱۹۹۹ م کال، د يون د مقدمې لومړی او دويم مخونه)

صفيي صديقي هم د بيکسيار «د سنځل گل په شپو کي» شعري ټولگي ته اوږده سرريزه ليکلي ده چي زما له نظره دغه ټکي يې د بيکسيار د تخليق په برخه کي د پام وړ دي:

- د بيکسيار په شعر کي دوه شعري قالبونه ډير آسانه ليدل کيږي،

- د ده استعداد په ازاد شعر کي ډير روزل شوی،

- د بيکسيار د شعر يوه ډيره بڼه ځانگړنه، د ده د شعر کليوالي تصوير دی،

- دی دوو شعري صنفونو يانې غزل او ازاد شعر کي د صلاحيت څښتن ښکاري،

او...»

(بيکسيار عبدالمالک، د سنځل گل په شپو کي، شعري ټولگه، ۱۹۹۹ م کال، د صفيي صديقي د مقدمې له اتم نه تر اتلسم مخ پورې)

دغه راز دلته په اروپا کې هم د بيکسيار د ژوند او شاعرۍ په باب ځينو قلموالو خپل نظريات څرگند کړي دي. د ۲۰۱۳ کال د دسمبر په اومه نيټه مالمو ميشتو فرهنگيانو يوه ادبي غونډه جوړه کړې وه،

د بناغلي عبدالمالک بيکسيار او آغلي نجيبه سارا بياباني په وياړ ادبي غونډه مالمو سويډن 2013-12-07

د هغې غونډې په ترڅ کې ځينو قلموالو د بيکسيار پر ژوند او شاعرۍ باندې خبرې کړې دي چې زما له پاره د بيکسيار په باب د دوو تنو خبرې په زړه پورې وې:

۱ - انجنير گلمانشاه ودير صافی،
۲ - اجمل اند.

بناغلي گلمانشاه ودير صافی د بيکسيار بيوگرافي په هنرمندانه ډول ليکلې وه او په ماهرانه ډول يې وړاندې کړه. ده د خپلو خبرو په ترڅ کې د بيکسيار عمده فرهنگي خدمتونه داسې په نښه کړل: «...»

- بيکسيار اته چاپ شوي شعري ټولگي لري او يوه هم د لنډو کيسو نا چاپ اثر دی،

- په جلا وطنۍ کې يې د «هيلي» مالي لگښت پر ځان ومانه او د هيلې د ادارې له خوا د يو شمير نورو کتابونو د خپرېدو سپانسور هم شو،

- اته کاله يې په کوپنهاگن کې د مورنۍ ژبې تدريس وکړ،

- د «آمو» په نامه جريده يې د يو شمير نورو فرهنگيانو په مرسته وچلوله،

- او...»

دغه راز مطرح شاعر او ژورنالست اجمل اند د بيکسيار د شاعرۍ پر شکل او محتوي باندې اوږدې او خوندي خبرې وکړې. ده د خبرو د پام وړ ټکي دا دي: «»

- د بيکسيار شاعرۍ ته څومره چې لازمه وه، هغومره پام نه دی ورته شوی،

- د بيکسيار شعر خپلې خبرې او خپل رنگ لري چې د خپلو ځانگړو ترکيبونو نه په استفادې سره هغه ادا کوي،

- د بيکسيار بل کمال دا دی چې دی په خپلو شعرونو کې خپل ځانگړی رنگ داسې کاروي چې بل څوک يې نه شي ورته کاپي کولای،

- په ساده او روانه ژبه، بڼکلي او شاعرانه تصويرونه وړاندې کوي،

د پاڼو شميره: له 4 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليزولو مخکې په څير و لولئ

- بيكسيار په غزلونو كې اوږده رديفونه كاروي، چې ډير ځلي د شعر د كمزورۍ او بيخوندۍ سبب گرځي، خو بيكسيار دا كار ډير ځلي داسې كړى دى چې د ده شعر ته يې ښكلا او موسيقيت وربښلى دى،
- بيكسيار ته مور په پښتو شعر كې د كليوالي تصويرونو، تر ټولو ماهر شاعر ويلاى شو،
- زه د بيكسيار په شعر كې د ده له ټولنيز - سياسي نظر سره موافق نه يم، په شعر كې يې جگړې ته د هڅونې فكر هم ليدل كيري او ډير ځلي پر بهرنيانو وړ اچوي، په داسې حال كې چې مور هم گرم يو،
- د ده په شعر كې د خپل هيواد او هيوادوالو نه وراخوا د نړيوالو ستونزو ته هم اشاره شوې ده.»

د دويمې برخې پاى